Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2022-0876

(mr. R Imhof, voorzitter en mr. M.J. de Hon-Sint Jago, secretaris)

Klacht ontvangen op	25 april 2022
Ingediend door	De consument
Tegen	ABN AMRO Hypotheken Groep B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	18 oktober 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. Belangenafweging. Volgens de consument weigert de bank ten onrechte de registraties A, 2 en 3 bij BKR te verwijderen. Zij stelt dat haar belangen bij verwijdering van de registraties zwaarder wegen dan het belang van de bank bij handhaving van de registraties. Als de bank haar de hypothecaire geldlening niet had verstrekt, dan zou zij niet in deze situatie terecht zijn gekomen. De commissie is van oordeel dat de registraties A, 2 en 3 terecht zijn geplaatst en dat de bank voldoende heeft aangetoond dat haar belangen bij handhaving van de registraties zwaarder wegen dan de belangen van de consument bij verwijdering ervan. De klacht van de consument wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument is op 11 mei 2006 met haar toenmalige partner (hierna: ex-partner) een hypothecaire geldlening aangegaan bij de bank voor een koopwoning (hierna: oude woning).

In 2008 heeft zij een nieuwe woning aangekocht met haar ex-partner en zij heeft daarvoor een hypothecaire geldlening afgesloten bij een andere bank. Op enig moment na het afsluiten van de hypothecaire geldlening van de nieuwe woning heeft zij besloten haar oude woning niet te verkopen en zij is de oude woning toen (zonder toestemming van de bank) gaan verhuren.

2.2 In 2011 tot 2014 zijn er betalingsproblemen ontstaan ten aanzien van de maandelijkse hypotheeklasten. Op 16 februari 2014 heeft de bank de consument gesommeerd om de betalingsachterstand binnen 10 dagen te betalen en heeft zij de consument gewaarschuwd dat Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: Stichting BKR) bij het uitblijven van een betaling geïnformeerd zal worden. Omdat een betaling uitbleef, heeft de bank op 15 maart 2014 achterstandscodering A laten plaatsen in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van Stichting BKR. Omdat de achterstanden ook hierna niet werden ingelopen is de woning, die als onderpand diende voor de hypothecaire geldlening, verkocht. De verkoopopbrengsten waren echter niet genoeg om de gehele vordering van de bank op de consument te voldoen. Er resteerde een schuld van ruim € 33.000,-.

2.3 De consument heeft op 26 februari 2015 een betalingsregeling getroffen voor de betaling van haar restschuld, waarbij bijzonderheidscodering 1(betalingsregeling) in het CKI werd geplaatst. Op 30 april 2015 heeft de bank de volledige schuld bij de consument opgeëist en heeft daarbij een bijzonderheidscode 2 in het CKI laten plaatsen.

2.4 In januari 2017 heeft de consument de bank laten weten dat zij niet meer kan voldoen aan de betalingsregeling. Uiteindelijk is de consument op 8 april 2018 toegelaten tot een WSNP-traject, dat op 8 april 2021 is geëindigd met een schone lei. De bank heeft toen ongeveer 90% van de totale vordering moeten afboeken. Op 8 april 2021 is ook de bijzonderheidscode 3 en een werkelijke einddatum in het CKI geplaatst.

2.5 Op 17 november 2021 heeft de consument de bank per brief verzocht de registraties te verwijderen. De bank heeft dit verzoek op 22 februari 2022 per brief afgewezen. De verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht.

De klacht en vordering

2.6 De consument vordert dat de bank de registraties uit het CKI van BKR laat verwijderen. Ter onderbouwing van haar vordering heeft zij ten eerste gesteld dat de bank haar niet mocht toestaan om een hypothecaire geldlening aan te gaan, omdat ze jong was en een leek. De bank had haar (ook) niet mogen toestaan om twee hypothecaire geldleningen naast elkaar te hebben, omdat zij niet voldoende inkomen had om beide maandelijkse hypotheeklasten tegelijkertijd te dragen.

2.7 Ten tweede betwist de consument dat zij brieven met betalingsherinneringen van de bank heeft ontvangen. Volgens haar was de bank wel op de hoogte van haar nieuwe adres. Volgens de consument is het administratieoverzicht van de verzonden brieven van de bank onduidelijk en kan dit niet als bewijs van verzending dienen.

2.8 Ten derde stelt de consument dat haar belang bij verwijdering van de registraties zwaarder weegt dan het belang van de bank bij handhaving ervan, omdat:

- haar situatie niet meer hetzelfde is als in het verleden. De registraties zijn voortgekomen uit de situatie dat zij haar relatie met haar ex-partner in 2012 vanwege huiselijk geweld heeft verbroken. Toen was afgesproken dat haar ex-partner de woonlasten voor de twee woningen zou dragen. In 2014 kwam zij er zelf achter dat hij zijn betalingsverplichtingen niet nakwam. Uiteindelijk werd haar in 2017 door de gemeente geadviseerd om de betaalafspraak te stoppen, omdat de schuld te groot was om ooit nog af te kunnen betalen. Ze is toen op advies in 2018 een WSNP-traject ingegaan, waarvoor zij zich tot het maximale heeft ingezet om haar schulden af te betalen.

- de situatie ten tijde van het ontstaan van de schuld en het plaatsen van de registraties nu niet meer aan de orde is en haar financiële situatie nu stabiel is. De situatie met haar ex-partner vond 10 jaar geleden plaats en zij verdient nu een tweede kans. Zij heeft samen met haar huidige partner een bovenmodaal inkomen van € 90.000,- per jaar, zij is geen wanbetaler en heeft geen betalingsachterstanden. Ze zou haar gezin niet expres in moeilijkheden brengen. Daarbij is het oneerlijk dat haar huidige partner wordt geraakt door haar negatieve registraties.

- de registraties een belemmering vormen om een woning aan te kopen. De consument wil zo spoedig mogelijk verhuizen, omdat zij stelselmatig door de buren wordt getreiterd. Voor een huurwoning komt zij niet gemakkelijk in aanmerking, ten eerste omdat er een woningkrapte is en ten tweede omdat woningen alleen via loting worden verdeeld. Loting betekent dat je geluk moet hebben, dat is volgens haar niet te doen.

2.9 Verder betwist de consument dat de bank nu tegen haar mag gebruiken dat er een groot bedrag is afgeboekt. De bank is er immers zelf mee akkoord gegaan. Volgens de consument heeft de bank haar niet meer als een nummer gezien en heeft zij zich nooit gehoord gevoeld.

Het verweer

2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

3.1 Het geschil gaat om de vraag of de bank de registraties terecht heeft geplaatst en of zij de registraties moet verwijderen. De commissie oordeelt dat de registraties terecht zijn geplaatst en dat de registraties niet verwijderd hoeven te worden. Hieronder wordt dit oordeel toegelicht.

Het beoordelingskader van overkreditering

3.2 De commissie zal eerst ingaan op de stelling van de consument dat de bank haar geen hypothecaire geldlening mocht verstrekken en/of haar niet had mogen toestaan om een hypothecaire geldlening aan te gaan. De stelling van de consument komt erop neer dat met het aangaan van de hypothecaire geldlening sprake was van overkreditering. Zij stelt dat als de bank zich niet aan overkreditering schuldig had gemaakt, zij ook niet negatief in het CKI zou zijn geregistreerd.

3.3 Er is sprake van overkreditering wanneer aan de consument een krediet wordt verstrekt waarvan zij, gezien haar financiële situatie, de lasten niet kan dragen. De bank heeft een bijzondere zorgplicht om te waken tegen overkreditering, omdat zij in de regel kundiger is dan de consument om de gevolgen van kredietverstrekking te overzien, weer te geven en om te beoordelen of de consument in staat zal zijn de lasten van de kredietverstrekking te (blijven) dragen.[1] Daarbij heeft de bank een onderzoeksplicht om de kredietwaardigheid van de consument te toetsen. Deze onderzoeksplicht is geen zelfstandige verplichting van de bank, maar is een middel om overkreditering te kunnen vaststellen.[2] Het is aan de consument om te onderbouwen en zo nodig te bewijzen dat de bank zich schuldig heeft gemaakt aan overkreditering.[3]

3.4 Toen de bank de consumenten de hypothecaire geldlening had verstrekt in 2008, was deze zorgplicht wettelijk vastgelegd in artikel 4:34 van de Wet op het financieel toezicht (Wft). Daarnaast waren er toen in de Gedragscode Hypothecaire Financieringen 2008 (GHF 2008) normen voor verantwoorde kredietverstrekking opgenomen.

Overkreditering is niet vast komen te staan

3.5 De commissie heeft de stelling van de consument zo begrepen dat zij stelt dat zij onvoldoende inkomen had om de hypotheeklasten te dragen van twee woningen.

---

[1] Zie HR 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107, overweging 4.2.6, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[2] Zie HR 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107, overweging 4.4.2, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[3] Zie Kifid GC nrs. 2021-0027, 2020-292 en 2017-564, te vinden op www.kifid.nl.

Bij het aangaan van de hypothecaire geldlening bij de bank in 2006 was er echter nog geen sprake van hypotheeklasten voor twee woningen. De consument en haar ex-partner hebben pas twee jaar later, in 2008, een nieuwe woning gekocht en zijn toen daarvoor nog een hypothecaire geldlening aangegaan bij een andere bank. Dat zij geen dubbele hypotheeklasten kon betalen, was in 2006 nog niet aan de orde. Dit was daarom een omstandigheid die in 2006 niet meegenomen kon worden in de (inkomens)toets. Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de consument onvoldoende heeft gesteld en onderbouwd dat er bij het aangaan van de hypothecaire geldlening bij de bank sprake was van overkreditering.

3.6 Hierna volgt een beoordeling van de registraties in het CKI.

De registraties A, 2 en 3 zijn technisch juist

3.7 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI) verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR.[4] Zo is zij verplicht te melden als een consument niet voldoet aan haar betalingsverplichting op grond van een overeenkomst.[5] In zo'n geval wordt een achterstandscode A gemeld. Hiernaast moet bij het BKR een bijzonderheidscode 2 worden gemeld als de bank volledige betaling van de vordering van een consument heeft geëist. De bank moet een bijzonderheidscode 3 registreren als zij een bedrag van € 250,- of meer afboekt.[6]

3.8 Het is uit de standpunten van partijen gebleken dat de bank de consument voldoende heeft geïnformeerd over de restschuld. Met betrekking tot de achterstandscodering A heeft de kredietverstrekker op 16 februari 2014 een vooraankondiging gestuurd naar de consument. Uit de stellingen van partijen is niet gebleken dat de consument (tijdig) een adreswijziging heeft doorgegeven aan de bank. Het komt dan ook voor rekening en risico van de consument dat zij de vooraankondiging al dan niet heeft ontvangen. De registraties A, 2 en 3 zijn naar het oordeel van de commissie volgens het reglement CKI geplaatst en deze zijn daarom technisch juist. Omdat de registraties technisch juist zijn gebleken komt de commissie toe aan het beoordelen van de belangenafweging.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.9 De consument is van mening dat haar belang bij verwijdering van de registraties zwaarder weegt dan het belang van de bank bij instandhouding van de registraties. De commissie dient derhalve een belangenafweging te maken tussen enerzijds het belang van de consument en anderzijds het belang van de bank.

[4] De relevante bepalingen uit het reglement CKI zijn in de bijlage opgenomen.
[5] Artikel 12 lid 1 onder a reglement CKI.
[6] Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

3.10 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG).[7] Op grond van artikel 6 lid 1 sub f AVG is de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de bank) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.[8]

3.11 De consument heeft altijd het recht om vanwege met haar specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van haar persoonsgegevens.[9] De bank stopt met de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij er sprake is van dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de consument. Als het bezwaar van de consument slaagt, dan heeft zij het recht dat haar persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[10]

3.12 Voor de registraties bestaat een bewaartermijn van vijf jaar nadat bij BKR de werkelijke einddatum is gemeld. In deze zaak betekent dit dat de registraties tot 8 april 2026 zichtbaar blijven op de overzichten van BKR. Om te bepalen of hiervan in het voordeel van de consument moet worden afgeweken, moet de bank aantonen dat haar belangen bij handhaving van de registraties zwaarder wegen dan de belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument. Hierna volgt de belangenafweging.

Belangenafweging

3.13 De belangen van de consument zijn eerder, onder 2.7, benoemd. De bank heeft het volgende daartegenin gebracht. De registraties moeten blijven staan, zodat door andere kredietverstrekkers een juist beeld van de financiële situatie kan worden gevormd. Zij heeft weliswaar begrip voor de moeilijke situatie van de consument, maar de registraties zijn een weergave van de zeer problematische schuldsituatie van de consument, waarbij zij niet aan haar verplichtingen heeft kunnen voldoen. Daarbij is van belang dat er al vanaf 2011 sprake was van betalingsproblemen en dat in 2014 uiteindelijk een incassobureau is ingeschakeld. Het heeft daarna nog 7 jaar geduurd om tot oplossing te komen. Dat de consument uit de betalingsproblemen is geraakt, komt doordat de bank de vordering grotendeels heeft afgeboekt. Het is mede daarom te vroeg om op dit moment, namelijk na het verstrijken van één jaar van de bewaartermijn, de registraties te verwijderen.

[7] De relevante passages uit de AVG zijn in de bijlage opgenomen.
[8] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[9] Zie artikel 21 lid 1 AVG.
[10] Artikel 17 lid 1 sub c AVG, zie bijlage.

3.14 De bank heeft verder gesteld dat de consument geen zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties en heeft daarvoor de volgende argumenten aangevoerd. Ten eerste is de bank van mening dat de enkele wens om een woning te kopen volgens geen zwaarwegend belang is. Ten tweede acht de bank dat dat er een gunstige rente geldt voor een hypothecaire geldlening ook niet voldoende zwaarwegend. Ten derde is volgens de bank geen spoedeisend belang van de consument gebleken. De consument heeft weliswaar gesteld dat er sprake is van een vervelende situatie met de buren, echter zij heeft volgens de bank niet met bewijs aangetoond dat de situatie zodanig urgent is dat zij moet verhuizen. Tot slot is volgens de bank onvoldoende gebleken dat de consument geen huurwoning kan krijgen. Dat woningen bij een makelaar via loting worden verdeeld, betekent volgens de bank niet dat zij niet voor een huurwoning in aanmerking kan komen.

3.15 De commissie oordeelt dat het belang van de bank bij handhaving van de registratie, zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het verwijderen daarvan en licht dat als volgt toe.

3.16 Bij de belangenafweging wordt in het voordeel van de consument meegenomen dat zij zich, mede tijdens het WSNP-traject, heeft ingespannen om zoveel mogelijk van haar schulden af te betalen. In het nadeel van de consument wordt meegewogen dat zij gedurende langere tijd, een groot aantal jaren, serieuze betalingsproblemen heeft gehad. En daarbij komt dat de bank een bedrag van € 33.000,- aan restschuld heeft moeten afboeken.

3.17 De commissie heeft er begrip voor dat de betalingsproblemen van de consument zijn voortgevloeid uit een problematische situatie met haar ex-partner. Dat komt echter wel voor haar risico, omdat zij naast haar ex-partner hoofdelijk aansprakelijk was voor de schuld aan de kredietverstrekker. Verder is de vordering pas 1,5 jaar geleden afgewikkeld, waarbij een substantieel bedrag door de kredietverstrekker is afgeboekt. De bewaarperiode van vijf jaar is er voor de consument juist om weer in een stabiele financiële positie te komen en te blijven. Dat de consument nu in een betere financiële positie verkeert komt mede doordat de bank (en andere schuldeisers), na het beëindigen van het WSNP-traject een aanzienlijk bedrag heeft moeten afboeken. Gelet op het voorgaande, dient de consument nog langer beschermd te worden tegen overkreditering.

3.18 Tenslotte is voor de commissie onvoldoende vast komen te staan dat er voor de consument een noodzaak is nu te verhuizen. Dat de consument last heeft van de buren is heel vervelend maar voor de commissie, samen met de overige overwegingen, niet doorslaggevend om de coderingen te verwijderen. Het belang van potentiële kredietverstrekkers om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument en deze omstandigheden mee te wegen in een kredietaanvraag is voldoende zwaarwegend.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

In deze bijlage vindt u de relevante bepalingen uit wet- en regelgeving die in de uitspraak zijn aangehaald.

Relevante bepalingen uit het Algemeen Reglement CKI van 1 oktober 2021

In het Algemeen Reglement CKI van 1 oktober 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

Artikel 12 Wanneer wordt een achterstand bij stichting BKR gemeld

1. a Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag. (…)

Artikel 13 Welke bijzonderheden worden gemeld

1 De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:

code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;

code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;

code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;

code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;

code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.

2 Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.

3 Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.

4 De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Relevante bepalingen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

In de Algemene Verordening Gegevensbescherming zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

Artikel 4 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(…)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) *de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.*

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")

1. *De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is: (…) c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;*

(…)

Artikel 21 Recht van bezwaar

1. *De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.*

(…)